

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2009.gada 1.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,
tiesneši V.Endzelis un K.Krastiņa,

piedaloties pieteicējas biedrības „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība” pārstāvim *I.B.* un atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes Konkurences padomes pārstāvim *V.H.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz biedrības „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība” pieteikumu par Konkurences padomes 2007.gada 31.oktobra lēmuma Nr.145 (protokols Nr.61, 4§) atcelšanu un administratīvā akta izdošanu, sakarā ar biedrības „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība” apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 10.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Biedrība „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība” (turpmāk arī – biedrība AKKA/LAA) 2007.gada 5.oktobrī Konkurences padomei (turpmāk arī – atbildētāja) iesniedza 2007.gada 4.oktobra iesniegumu Nr.2/1-578 ar lūgumu veikt pārbaudi, vai biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru darbībā nav saskatāmi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1. un 4.punkta, kā arī 13.panta pirmās daļas 1. un 4.punkta pārkāpumi.

Atbildētāja 2007.gada 31.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.145 (protokols Nr.61, 4§), ar kuru nolēma neierosināt lietu par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1. un 4.punkta un 13.panta pirmās daļas 1. un 4.punkta pārkāpumu biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” darbībā.

[2] 2007.gada 30.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts biedrības AKKA/LAA (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Konkurences padomes 2007.gada 31.oktobra lēmuma Nr.145 (protokols

Nr.61, 4§) (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu un administratīvā akta izdošanu.

[2.1] Pieteikumā pieteicēja norāda, ka atbildētāja Lēmumā konstatē, ka pieteicēja un biedrība „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” nav uzskatāmas par konkurentēm. No šāda konstatējuma un fakta, ka katra atsevišķā raidorganizācija ir neatkarīga komercsabiedrība, tiek izdarīts secinājums, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri atsevišķi vai kopā neatrodas dominējošā stāvoklī. Pieteicējas ieskatā šādu secinājumu nevar uzskatīt par pareizu.

Pati biedrība „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” lietas Nr.2454/06/0519 ietvaros sniegusi informāciju par to, cik liels ir tās biedru īpatsvars kopējā raidorganizāciju tirgū, un tas atbilst Konkurences likuma 1.panta pirmās daļas nosacījumiem. Atbildētājas Lēmums nesatur nevienu argumentu, kāpēc netiek ņemts vērā šīs biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” minētais viedoklis. Tāpat netiek ņemts vērā pieteicējas minētais arguments, ka atlīdzību par savu muzikālo darbu raidīšanu ēterā autori var saņemt tikai no raidorganizācijām, sekojoši – raidorganizācijas ir vienīgie pieteicējas pārstāvēto autoru tiesību izmantotāji attiecībā uz darbu raidīšanu ēterā. Tādējādi pilnībā netiek ņemti vērā pieteicējas argumenti par to, kāpēc biedrība „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedri uzskatāmi par dominējošā stāvoklī esošiem tirgus dalībniekiem konkrētajā tirgus sektorā.

[2.2] Raidorganizācijas, kuras ir vertikāli pakārtoti tirgus dalībnieki attiecībā pret tiesību īpašniekiem un kuru kopējā ekonomiskā vara ir vairākkārtīgi lielāka par autoru ekonomiskajām iespējām, ir apvienojušās savas ekonomiskās varas izmantošanai, lai piespiestu tiesību īpašniekus pieņemt nesamērīgi mazu autoratlīdzību par muzikālo darbu izmantošanu, raidot tos ēterā.

Raidorganizāciju ekonomiskā vara tirgus specifikas dēļ (autora mantisko tiesību izmantošana neprasa nekādu tiešu rīcību no tiesību īpašnieka un faktiski pastāv iespēja izmantot autoru muzikālos darbus bez licences līguma noslēgšanas) ir ievērojami lielāka kā analogiskos gadījumos, kad runa ir par precī kā kustamu mantu, nevis tiesību izlietošanu.

Raidorganizāciju dominējošais stāvoklis pastāv un tiek ļaunprātīgi izmantots tikai vienā konkrētā jomā, proti, attiecībā uz licences saņemšanu autoru muzikālo darbu izmantošanai raidīšanai ēterā, un tas nekādi neietekmē citas jomas, kurās biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri var turpināt brīvi konkurēt.

No nepamatotā secinājuma, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri neatrodas dominējošā stāvoklī attiecībā pret pieteicēju, atbildētāja secīgi izdara nākamo kļūdaino secinājumu, proti, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru darbībās nav saskatāma dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, nevērtējot nevienu pieteicējas argumentu, kas liecina par pretējo.

[2.3] Lēmumā norādīts, ka atbildētājam nav pamata uzskatīt, ka raidorganizācijas savu interešu pārstāvību ir realizējušas aizliegtā veidā, no kā tālāk tiek secināts, ka karteļa vienošanās raidorganizāciju starpā ne tikai nepastāv, bet arī nav iespējama. Šie atbildētājas secinājumi Lēmumā nekādi netiek argumentēti.

Pieteicēja savā iesniegumā norādīja pietiekošu pazīmju kopumu, kas liecina par aizliegtās vienošanās esamību, tai skaitā, saskaņotu darbību un pašu aizliegtās vienošanās dalībnieku rakstiskās vēstules, kuru saturs tieši liecina par aizliegtās vienošanās esamību. Pieteicēja iesniegumā tāpat skaidri norādīja biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru darbības, kuras liecina par faktisku aizliegtās vienošanās pastāvēšanu. Pieteicējas norādīto faktu un apstākļu kopums pats par sevi jau varētu būt pietiekošs, lai konstatētu aizliegtās vienošanās esamību, tomēr Lēmumā nav argumentācijas, kāpēc norādītie fakti un apstākļi nav ņemami vērā.

Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka par aizliegtu vienošanos atzīstama tirgus dalībnieku vienošanās, kuras mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, tai skaitā tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem.

[2.4] Pieteicēja savā iesniegumā atbildētājam norādīja, ka raidorganizācijas, kuras ir vertikāli pakārtoti tirgus dalībnieki attiecībā pret tiesību īpašniekiem un kuru kopējā ekonomiskā vara ir vairākkārtīgi lielāka par autoru ekonomiskajām iespējām, ir apvienojušās savas ekonomiskās varas izmantošanai, lai piespiestu tiesību īpašniekus pieņemt nesamērīgi mazu autoratlīdzību par muzikālo darbu izmantošanu, raidot tos ēterā.

Situācijā, kad viena darījuma puse (pieteicēja, kura pārstāv muzikālo darbu autorus attiecībā uz viņu darbu raidīšanu ēterā) otram darījuma pusei (raidorganizācijām, kuras ir vienīgie autoru tiesības uz muzikālo darbu raidīšanu ēterā izmantotājas), vienojoties savā starpā un izmantojot savu tirgus varu, uzspiež nepamatoti zemu atlīdzību par tiesību izmantošanu, ir tieši konstatējama aizliegtās vienošanās pastāvēšana.

Atbildētāja uzsver, ka biedrībā „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” ietilpstošo raidorganizāciju darbības nesatur Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas pazīmes, taču šādu secinājumu var izdarīt tikai, ja šīs darbības tiktu veiktas, nesaskaņojot tās savā starpā. Konkrētajā gadījumā atbildētāja nav ņēmusi vērā nevienu no pieteicējas minētajiem lietās apstākļiem un pierādījumiem, kuri liecina, ka visas biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru darbības tiek saskaņotas un to mērķis ir, izmantojot biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedru ekonomisko varu, panākt iespējami zemāku autoratlīdzības apmēra par autoru muzikālo darbu raidīšanu ēterā noteikšanu, proti, ir notikusi vienošanās par nepamatoti zemas cenas uzspiešanu.

[2.5] Atbildētāja formāli izvērtējusi pieteicējas iesniegumā minētos faktus, par ko liecina Lēmuma konstatējošajā daļā norādītais, ka mantisko tiesību kolektīvo pārvaldījumu Latvijā saskaņā ar Autortiesību likuma 63.panta sesto daļu var veikt tikai viena mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.

Šāds atbildētājas uzskats ir tiešā pretrunā Autortiesību likuma 63.panta sestajai daļai, kura noteic, ka mantisko tiesību kolektīvo pārvaldījumu attiecībā uz šī panta piektajā daļā noteikto autortiesību un blakustiesību objektu izmantošanu vienlaikus var veikt tikai viena mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.

Autortiesību likuma 63.panta piektajā daļā ir uzskaitīti vairāki tiesību veidi, kuri ir administrējami tikai kolektīvi, taču tiesības uz raidīšanu ēterā šajā uzskaitījumā nav minētas. Šai kļūdai nav būtiskas nozīmes konkrētās lietas ietvaros, taču šāds atbildētājas pilnīgi nepamatots secinājums tikai liecina par to, cik formāli veikts iesnieguma izvērtējums.

[2.6] Atbildētāja pieļāvusi vairākas būtiskas kļūdas Lēmuma konstatējošajā daļā, kā rezultātā ir izdarīti nepareizi secinājumi, nav vērtējusi daļu no pieteicējas iesniegumā minētajiem argumentiem un pieņemtajā Lēmumā nav norādījusi, kāpēc ņemami vērā atbildētājas argumenti, nevis pieteicējas argumenti. Tādējādi Lēmumu nevar uzskatīt par pamatotu un tas neatbilst Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta otrās daļas 4.punktam.

Atbildētāja Lēmumā nevērtē pieteicējas iesniegumā minētos argumentus un faktus kopsakarā, bet ņem vērā tikai atsevišķus argumentus un faktus, kā rezultātā Lēmuma pieņemšanā netiek izvērtēts pieteicējas iesniegums pēc būtības un pieņemtais Lēmums ir formāls. Pie šādiem apstākļiem situācijā, kad atbildētājam ir izvēles iespējas administratīvā akta pieņemšanā, proti, ierosināt vai neierosināt iespējamā pārkāpuma izpēti lietu, atbildētāja nav ņemusi vērā lietderības apsvērumus atbilstoši APL 66.panta pirmās daļas 1. un 2.punktam.

Atbilstoši lietas apstākļiem un saskaņā ar APL 65.panta otro un trešo daļu atbildētājam pastāvēja izvēles iespējas – izdot administratīvo aktu par iespējamā pārkāpuma izpēti lietas ierosināšanu vai izpēti lietas neierosināšanu, taču atbildētāja neņēma vērā lietderības apsvērumus legītīma mērķa sasniegšanai, bet izvēlējās formālu pieeju un neierosināja pārbaudes lietu.

[3] Atbildētāja tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Saņemot iesniegumu par iespējamu Konkurences likuma normu pārkāpumu, vispirms vērtē konkrēto tirgus dalībnieku darbību, kura ir iesnieguma objekts, konkurenci regulējošo normatīvo aktu un Latvijas un Eiropas tiesu praksē iedibināto principu kontekstā.

Atkarībā no tā, vai šajā konkrētajā darbībā ir vai nav saskatāmas Konkurences likuma normu pārkāpuma pazīmes un vai šī darbība

vērtējama minētā likuma kontekstā, atbildētāja saskaņā ar Konkurences likuma 8.pantu pieņem lēmumu par lietas ierosināšanu vai neierosināšanu.

Pieteicējas sūdzības būtība ir faktā, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri (raidorganizācijas) ir, iespējams, vienojušies nepirkt licenci par pieteicējas pārstāvēto autoru muzikālo darbu izmantošanu ēterā vai uzspiest pieteicējai zemāku cenu, nekā tā ir noteikusi par sevis pārstāvēto autoru darbu izmantošanu.

Izvērtējot pieteicējas sniegto informāciju, norādītos faktus un argumentus, atbildētāja secināja, ka konkrētā biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās dalībnieku darbība, par kuru sūdzas pieteicēja, pēc būtības un mērķa nav vērtējama Konkurences likuma ietvaros, kas arī tika norādīts Lēmumā.

[3.2] Tā kā raidorganizāciju darbība konkrētās lietas ietvaros pēc būtības nav vērtējama Konkurences likuma ietvaros, tad nav arī būtiski, kāds ir raidorganizāciju kā tirgus dalībnieku statuss tirgū, proti, vai tās atrodas dominējošā stāvoklī vai nē. Turklāt atrašanās dominējošā stāvoklī nav aizliegta, tikai šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta.

Kā atbildētāja konstatēja un kā to pamatoti un saprotami izklāsta arī pati pieteicēja sava iesniegumā, starp konkrēto precī, proti, tiesībām raidīt muzikālos darbus un jebkuru citu precī vai pakalpojumu pastāv būtiskas atšķirības, kas saistītas ar to, ka atšķirībā no parastām precēm un pakalpojumiem autoru muzikālos darbus ir iespējams izmantot arī bez licences saņemšanas.

Darbu izmantotājs, tas ir, raidorganizācija, darbu fiksācijām materiālā formā var piekļūt arī bez licences saņemšanas, savukārt muzikālā darba raidīšanai ēterā nav nepieciešamas nekādas praktiskas darbības no tiesību īpašnieku puses, tikai licences līguma noslēgšana. Līdz ar to tiesību lietošanai bez licences līguma noslēgšanas īpašnieks nevar pretoties citādi, kā tikai prasības kārtībā vēršoties tiesā.

Minētais norāda uz to, ka raidorganizāciju savstarpējo konkurenci nekādā veidā neietekmē fakts, ir vai nav licence par autoru muzikālo darbu izmantošanu ēterā. Raidorganizāciju savstarpējā konkurence tieši veidojas no tā, cik pieprasītas ir to veidotās programmas no skatītāju vai klausītāju puses (ko apliecina reitingi), kas savukārt ietekmē reklāmdevēju izvēli.

Tādējādi, ja raidorganizāciju darbība ir vērsta uz tāda mērķa sasniegšanu, kas nekādā veidā nevar ietekmēt konkurenci, tad šāda darbība nav vērtējama Konkurences likuma ietvaros.

[3.3] Pieteicējas pārstāvēto autoru muzikālo darbu izmantošana bez licences ir pretrunā Autortiesību likumā ietvertajām prasībām. Atbildētāja uzskata, ka konkrētās lietas ietvaros Konkurences likums nav tas tiesiskais līdzeklis, kas izmantojams izveidojušās situācijas atrisināšanai, tajā skaitā attiecībā uz līgumslēdzēju nespēju vienoties par līgumā ietveramās atlīdzības lielumu.

Saskaņā ar Autortiesību likuma 41.panta trešo daļu atlīdzības lielumu licences līgumā strīda gadījumā nosaka tiesa pēc saviem ieskatiem. Arī pati

pieteicēja apliecina, ka šis strīdus risināšanas veids tiek izmantots arī praksē. Tādējādi biedrībai „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedriem faktiski arī nav iespējams darboties pilnīgi vai daļēji neatkarīgi no pieteicējas, ņemot vērā to, ka mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma tirgū pieteicēja faktiski atrodas monopolstāvoklī un ir darījuma obligātais partneris, kas vienlaicīgi norāda uz to, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri ne atsevišķi, ne kopā nevar atrasties dominējošā stāvoklī attiecībā pret pieteicēju konkrētās lietas ietvaros.

Izveidojušos situāciju varētu risināt arī likumdevējs, piemēram, nosakot, ka raidorganizācijai netiek piešķirta/pagarināta tās darbības licence, ja nav iegūta licence no pieteicējas par tās pārstāvēto autoru muzikālo darbu izmantošanu ēterā.

[3.4] Saskaņā ar Autortiesību likuma 41.panta trešo daļu atlīdzības lielumu licences līgumā strīda gadījumā nosaka tiesa pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi ne mērķa sasniegšana, ne seku iestāšanās iespējamība (atlīdzības lieluma fiksēšana) nav atkarīga no raidorganizāciju gribas. Turklāt faktiskie apstākļi apstiprina, ka pieteicēja raidorganizācijām piemēro vienādus tarifus, ja mūzikas daudzums programmā un citi nosacījumi, no kuriem atkarīgs autoratlīdzības tarifa apmērs, šīm raidorganizācijām ir vienādi. Tādējādi nav iespējama konkurence raidorganizāciju starpā par labākiem (izdevīgākiem) licences līguma nosacījumiem, kas norāda arī uz karteļa veidošanās neiespējamību šajā gadījumā.

[3.5] Tirgus dalībnieku apvienība, tāpat kā atsevišķs tirgus dalībnieks, saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 9.punktu un 1.pantu ir Konkurences likuma subjekts, tātad, arī uz biedrību „Latvijas Raidorganizāciju asociācija”, kā tirgus dalībnieku apvienību, tāpat kā individuāli tās biedriem, attiecas Konkurences likuma normas, tajā skaitā aizliegumi veikt noteiktas darbības, kuras saskaņā ar šo likumu uzskatāmas par konkurenci kropļojošām.

Tirgus dalībnieku apvienība (biedrības, asociācijas, u.c. apvienību formas) ir specifisks tirgus dalībnieks tā iemesla dēļ, ka tajā apvienojušies vairāki neatkarīgi tirgus dalībnieki (parasti vienā nozarē strādājoši) kādu konkrētu kopēju mērķu, interešu realizācijai. Ja šādā veidā apvienojušies konkurējoši tirgus dalībnieki, tad, protams, nav izslēgts risks, ka tie, izmantojot apvienības statusu, koordinē tādu informāciju vai darbību, kuras apmaiņa un saskaņošana nav pieļaujama saskaņā ar Konkurences likuma 11.pantu, kurā noteikts, ka ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā. Vienošanās tirgus dalībnieku starpā, kuras mērķis vai sekas nav konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, nav aizliegta.

Ņemot vērā biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” statūtos noteikto, biedrības mērķi, cita starpā, ir nodrošināt autora tiesību un visas

sabiedrības interešu līdzsvara ievērošanu autordarbu izmantošanā raidorganizāciju programmās; kopīga autordarba izmantošanas tarifu izstrāde.

No konkrētās lietas materiāliem secināms, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri sadarbības realizēšanai ar pieteicēju (lai sasniegtu vienu no biedru statūtos noteiktajiem biedrības darbības pamatmērķiem) izvēlas vienotu pieeju un pārstāvības kārtību (ko apliecina identiska satura vēstules, ko atsevišķas raidorganizācijas sūtījušas pieteicējam, kā arī vienota nostāja un vienots pārstāvis tiesu strīdos).

Ņemot vērā minēto un Lēmumā konstatēto, konkrētās lietas ietvaros nav pamata secināt, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedru darbībās saskatāmas Konkurences likuma 11.pantā paredzētā pārkāpuma pazīmes.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 10.septembra spriedumu noraidīts biedrības AKKA/LAA pieteikums par Lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Spriedums pamatots šādi.

[4.1] APL 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[4.2] Saskaņā ar APL 249.pantu tiesa taisa spriedumu par pieteicēja norādīto pieteikuma priekšmetu, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Pieteicēja lūdz tiesu atcelt Lēmumu un uzlikt pienākumu atbildētājam izdot jaunu administratīvo aktu.

Tiesa secinājusi, ka pieteicējas prasījums ir vērtējams kā pieteikums par administratīvā akta izdošanu.

[4.3] Tiesa konstatējusi, ka Lēmums pamatots ar Konkurences likuma 1.panta 1., 6. un 9.punktu, 11.panta pirmo daļu, 13.pantu, kā arī 8.panta pirmās daļas 1.punktu un 23.panta trešo daļu.

[4.4] Tiesa konstatējusi šādus lietas faktiskos apstākļus.

2007.gada 5.oktobrī atbildētāja saņēma pieteicējas iesniegumu Nr.2/1-578 par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu un iespējamu aizliegtās vienošanās esamību biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru darbībās (*lietas 119. – 195.lapa*).

Biedrība „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” ir reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra biedrību un nodibinājumu reģistrā ar Nr.40008061376, juridiskā adrese – Zaķusalas krastmalā 3, Rīgā.

Pieteicēja ir reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra biedrību un nodibinājumu reģistrā ar Nr.40008043690, juridiskā adrese – A.Čaka ielā 97, Rīgā (*lietas 196. – 199.lapa*).

2007.gada 24.oktobrī atbildētāja, pamatojoties uz Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1.punktu, lūdza pieteicējai iesniegt papildu informāciju (*lietas 210.lapa*).

[4.5] Lietā ir strīds par to, vai pastāv pamats lietas ierosināšanai par biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” iespējamo Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1. un 4.punkta un 13.panta 1. un 4.punkta pārkāpumu.

[4.6] No lietas materiāliem tiesa konstatējusi, ka pieteicēja ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija atbilstoši Autortiesību likuma nosacījumiem un pieteicējas statūtiem.

Saskaņā ar pieteicējas statūtiem pieteicējas mērķi ir autoru apvienošana autoru tiesību kolektīvā pārvaldījuma realizēšanai saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem un normatīvajiem aktiem, starptautiskajām konvencijām un līgumiem, kuru dalībvalsts ir Latvija; autortiesību aizsardzības sistēmas sakārtošana Latvijas Republikā u.c.

Savukārt biedrība „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” ir biedrība, kuras mērķi saskaņā ar tās statūtiem ir nodrošināt raidorganizāciju brīvības un neatkarības programmu veidošanā un izplatīšanā principa īstenošanu, nepieļaut raidorganizāciju monopolizāciju, nodrošināt autora tiesību un visas sabiedrības interešu līdzsvara ievērošanu autordarbu izmantošanā raidorganizāciju programmās u.c.

Statūtos norādītas biedrības metodes mērķu sasniegšanai, tai skaitā radio un televīzijas programmu veidošana, kopīga autordarbu izmantošanas tarifu izstrāde u.c.

Saskaņā ar statūtu 4.1.punktu par biedrības biedru var kļūt Latvijas Republikā reģistrēti elektroniskie sabiedrības saziņas līdzekļi (televīzijas, radio un citas apraides sistēmas, kas nodarbojas ar programmu veidošanu un izplatīšanu), kuras šajos statūtos noteiktajā kārtībā biedrībā uzņēmusi kopsapulce.

Latvijas Republikas jurisdikcijā esošo raidorganizāciju veidošanas, reģistrācijas, darbības un uzraudzības kārtību nosaka Radio un televīzijas likums, kura 2.panta 10.punkts noteic, ka raidorganizācija ir uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), kam ir redaktoriska atbildība par programmu izkārtojumu (...), kas veido programmas un veic programmu izplatīšanu, vai nodod tās izplatīšanai trešajām personām.

Minētā likuma 2.panta 3.punkts noteic, ka elektroniskie sabiedrības saziņas līdzekļi ir radio, televīzija, kabeļtelevīzija, kabeļradio (radiotranslācija), satelītradio, satelīttelevīzija, datortelelevīzija, teleteksts, radio datu sistēma un citas apraides sistēmas. Turklāt raidorganizācijas darbībai ir nepieciešama Nacionālās radio un televīzijas padomes izsniegta apraides atļauja.

Radio un televīzijas likuma 10.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka apraides tiesības ir tiesības veidot un izplatīt programmu noteiktā raidlaikā un teritorijā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka Latvijas Republikā reģistrētās raidorganizācijas ir uzņēmēj sabiedrības, kuras var kļūt par biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedru, ja tās biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” statūtos noteiktajā kārtībā biedrībā „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” uzņēmusi biedrības kopsapulce.

No minētajām tiesību normām tiesa secinājusi, ka katra raidorganizācija ir uzskatāma par atsevišķu tirgus dalībnieku, kas saskaņā ar saņemto apraides atļauju veido vienu vai vairākas individuālās programmas, veic programmu izplatīšanu vai nodod tās izplatīšanai trešajām personām. Savukārt raidorganizāciju programmu veidošanā tiek izmantoti autoru muzikālie darbi, programmu ietvaros raidot tos ēterā.

[4.7] Saskaņā ar Autortiesību likuma 15.panta pirmo daļu autoram attiecībā uz sava darba izmantošanu ir vairākas izņēmuma tiesības, tai skaitā izplatīt darbu, raidīt darbu, padarīt darbu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā, tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā, turklāt autoram ir tiesības saņemt atlīdzību par atļauju izmantot savu darbu un par darba izmantošanu (Autortiesību likuma 15.panta ceturtā daļa).

Lai iegūtu autoru darba izmantošanas tiesības, tā izmantotājiem attiecībā uz katru darba izmantošanas veidu un katru darba izmantošanas reizi jāsaņem autortiesību subjekta atļauja. Ir aizliegts izmantot darbus, ja nav saņemta autortiesību subjekta atļauja (Autortiesību likuma 40.panta pirmā daļa).

Saskaņā ar Autortiesību likuma 40.panta trešo daļu darba izmantotājam pirms darba izmantošanas jānoslēdz licences līgums vai jāsaņem darba izmantošanas licence. Vispārējo licenci izsniedz autoru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, un šī licence dod tiesības izmantot visu to autoru darbus, kurus pārstāv šī organizācija (Autortiesību likuma 42.panta ceturtā daļa).

Izvērtējot minētajās tiesību normās minēto, tiesa secinājusi, ka pieteicēja ir autoru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kuru izveidojuši autori, un kura izsniedz vispārējās licences (slēdz licences līgumus) visu to autoru vārdā, kuru intereses tā pārstāv. Lai izmantotu savu programmu veidošanā muzikālos darbus un raidītu tos ēterā, raidorganizācijām ir jāsaņem autoru atļauju jeb jāslēdz licences līgums ar pieteicēju.

Turklāt mantisko tiesību kolektīvo pārvaldījumu Latvijā saskaņā ar Autortiesību likuma 63.panta sesto daļu var veikt tikai viena mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.

[4.8] Konkurences likuma 1.panta 9.punktā noteikts, ka par tirgus dalībnieku ir uzskatāma jebkura persona, kura veic vai gatavojas veikt

saimniecisko darbību Latvijas teritorijā vai kuras darbība ietekmē vai var ietekmēt konkurenci Latvijas teritorijā.

Savukārt minētā panta 6.punktā noteikts, ka konkurence ir pastāvoša vai potenciāla ekonomiskā (saimnieciskā) sāncensība starp diviem vai vairākiem tirgus dalībniekiem konkrētajā tirgū.

No minētajām tiesību normām tiesa secinājusi, ka konkrētajā gadījumā pieteicējas un biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri nav uzskatāmi par savstarpējiem konkurentiem, jo starp tiem nepastāv sāncensība konkrētajā tirgū (vispārējo licenču izsniegšanas tirgū autoru muzikālo darbu izmantošanai raidīšanai ēterā raidorganizāciju programmās Latvijas ģeogrāfiskajā teritorijā).

Raidorganizācija, saņemot Nacionālās radio un televīzijas padomes piešķirto apraides atļauju, iegūst tiesības veidot un izplatīt programmu noteiktā raidlaikā un teritorijā, tādējādi šajā pašā teritorijā un raidlaikā konkurējot ar citām raidorganizācijām, proti, konkurence veidojas pašu raidorganizāciju starpā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā un diennakts laikā.

[4.9] Saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 1.punktu dominējošais stāvoklis ir tirgus dalībnieka vai vairāku tirgus dalībnieku ekonomisks (saimniecisks) stāvoklis konkrētajā tirgū, ja šā dalībnieka vai šo dalībnieku tirgus daļa šajā tirgū ir vismaz 40 procentu un šis dalībnieks vai šie dalībnieki spēj ievērojami kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci jebkurā konkrētajā tirgū pietiekami ilgā laika posmā, darbojoties pilnīgi vai daļēji neatkarīgi no konkurentiem, klientiem vai patērētājiem.

No lietas materiāliem tiesa konstatējusi, ka biedrībā „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” ir apvienojušās neatkarīgas, savstarpēji konkurējošas komercsabiedrības, tomēr ne no pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem, ne citas lietā esošās informācijas tiesa nav konstatējusi, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri atrastos dominējošā stāvoklī atbilstoši Konkurences likuma 1.panta 1.punktam, līdz ar ko nav konstatējams Konkurences likuma 13.pantā paredzētais dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma pārkāpums.

Savukārt pieteicēja atrodas dominējošā stāvoklī vispārējo licenču izsniegšanas (mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma) tirgū. Saskaņā ar Autortiesību likumā noteikto mantisko tiesību kolektīvo pārvaldījumu Latvijā var veikt tikai viena organizācija, tātad vispārējo licenču izsniegšanu Latvijā var veikt tikai pieteicēja, tādējādi faktiski atrodoties monopolstāvoklī iepriekš minētajā konkrētajā tirgū.

Raidorganizācijām nav aizliegts realizēt savu interešu pārstāvību ar biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” starpniecību, bet ir aizliegts saskaņot konkurējošas darbības savā starpā.

Izvērtējot pieteicējas sniegto informāciju kopsakarā ar lietā esošajiem materiāliem, tiesa secinājusi, ka konkrētajā gadījumā nav pamata uzskatīt, ka raidorganizācijas savu interešu pārstāvību ir realizējušas aizliegtā veidā.

[4.10] Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteikts, ka ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā.

Izvērtējot biedrībā „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” ietilpstošo raidorganizāciju darbības, neslēdzot licences līgumus un vedot pārrunas ar pieteicēju par autoru muzikālo darbu raidīšanu ēterā, tiesa atzinusi par pamatotu atbildētājas secinājumu, ka šī darbības nesatur Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas pazīmes.

[4.11] No lietas materiāliem izriet, ka ar nelieliem izņēmumiem licences līgumi pašlaik netiek slēgti un puses vēršas tiesā, kas saskaņā ar Autortiesību likuma 41.panta trešo daļu strīdus gadījumos nosaka atlīdzības lielumu licences līgumā pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi tiesas ieskatā raidorganizāciju interešu pārstāvība neietver mērķi vai sekas, kas saistītas ar konkurences kavēšanu, ierobežošanu vai deformēšanu, jo atlīdzības lieluma fiksēšana, pusēm strīdu izskatot tiesā, nav no tām atkarīga.

Turklāt lietas faktiskie apstākļi norāda, ka pieteicēja raidorganizācijām piedāvā vienādus tarifus, ja mūzikas daudzums programmā un citi nosacījumi, no kuriem atkarīgs autoratlīdzības tarifa apmērs, šīm raidorganizācijām ir vienādi.

Tādējādi nav iespējama konkurence raidorganizāciju starpā par labākiem (izdevīgākiem) licences līguma nosacījumiem, kas norāda arī uz karteļa veidošanās neiespējamību šajā gadījumā.

[4.12] Izvērtējot labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumus, tiesa konstatējusi, ka Konkurences likuma 23.panta ceturtā prim daļa (*spēkā ar 2008.gada 16.aprīli*) noteic, ka Konkurences padome neierosina lietu, ja iesniegumā ietvertā un nepieciešamības gadījumā papildus iegūtā informācija nesatur ziņas par nodarījumu, kam ir šī likuma pārkāpuma sastāva pazīmes.

Tādējādi, nekonstatējot biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru dominējošo stāvokli, kā arī nekonstatējot konkrēto tirgus dalībnieku aizliegtas vienošanās pazīmes, kas varētu tikt interpretētas kā Konkurences likuma 11.panta 1. un 4.punkta un 13.panta 1. un 4.punkta pārkāpumi, tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā nepastāv pamats lietas par iespējamo minēto tiesību normu pārkāpšanu ierosināšanai.

Ievērojot minēto, tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējami priekšnoteikumi jauna administratīvā akta izdošanai, kā to ir vēlējusies pieteicēja, tādējādi pieteicējas pieteikums par administratīvā akta izdošanu ir noraidāms.

[4.13] Tiesas ieskatā pamatots ir atbildētājas arguments, ka atbildētājas kompetencē nav izvērtēt faktu, ka autoru darbi tiek izmantoti bez licences (autora piekrišanas).

Izvērtējot pieteicējas sniegto informāciju un autortiesību tiesisko regulējumu, tiesa secinājusi, ka Autortiesību likums paredz civiltiesisko

atbildību par autoru darbu izmantošanu bez autora vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas izsniegtas atļaujas (licences), turklāt atbildība par autortiesību pārkāpumu paredzēta arī Krimināllikuma 148.pantā.

Tādējādi tiesa atzinusi par pamatotu atbildētājas argumentu, ka Konkurences likums šajā gadījumā nav pareizais tiesiskais instruments, ar kura palīdzību varētu tikt atrisināta konkrētā tiesiskā situācija.

[4.14] Tādējādi, ņemot vērā konstatētos apstākļus un juridiskos apsvērumus, tiesa secinājusi, ka izskatāmajā lietā nepastāv priekšnoteikumi jauna administratīvā akta izdošanai, proti, nepastāv priekšnoteikumi lietas ierosināšanai pret biedrību „Latvijas Raidorganizāciju asociācija”, jo uz konkurences noteikumu pārkāpumu vērstas darbības biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedru rīcībā nav konstatētas.

Līdz ar to tiesa secinājusi, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, jo atbildētāja ir pienācīgi nodibinājusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisku novērtējumu. Pieteikums ir noraidāms.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 10.septembra spriedumu biedrība AKKA/LAA iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[5.1] Atbildētāja un arī tiesa pareizi norādījušas, ka pieteicēja atrodas dominējošā stāvoklī vispārējo licenču izsniegšanas (mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma) tirgū. Pieteicēja šādu savu stāvokli nav apšaubījusi, taču minētais nedod pamatu tālākam secinājumam, ka licenču saņēmēji, tas ir, raidorganizācijas kopā vai atsevišķi, arī nevarētu atrasties dominējošā stāvoklī.

[5.2] Tiesa, tāpat kā atbildētāja, nav ņemusi vērā pieteicējas argumentus, kāpēc biedrība „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” un tās biedri uzskatāmi par dominējošā stāvoklī esošiem tirgus dalībniekiem konkrētajā tirgus sektorā jeb autoru darbu izmantošanā, raidot tos ēterā. Pieteicēja bez pieteikumā jau minētā papildus norāda, ka biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedri atbilst Konkurences likumā norādītajam dominējošā stāvokļa kvantitatīvajam kritērijam (procentuālā tirgus daļa Konkurences likuma 1.panta 1.punkta redakcijā līdz 2008.gada 16.aprīlim) un savas intereses attiecībā pret pieteicēju īsteno kopīgi. No minētā redzams, ka pret pieteicēju šis kopīgais dominējošais stāvoklis tiek izmantots. Turklāt raidorganizācijas var darboties kopīgi un neatkarīgi no piegādātājas – biedrības AKKA/LAA (raidorganizācija ar biedrības AKKA/LAA licences starpniecību saņem tiesības autoru darbu raidīšanai ēterā). Savukārt šā brīža Konkurences likuma redakcija, definējot dominējošo stāvokli, tieši norāda, ka tas iespējams arī attiecībā pret piegādātāju.

[5.3] Tiesa nav ņemusi vērā būtiskās atšķirības starp parastām precēm un pieteicējas sniegtajiem pakalpojumiem.

Pieteicēja piedāvā raidorganizācijām slēgt licences līgumus par autoru darbu izmantošanu. Šādu līgumu nepieciešamība ir primāra raidorganizāciju darbībai, un, tikai saņemot attiecīgu pieteicējas pārstāvēto tiesību īpašnieku atļauju, raidorganizācijas var tiesiski izmantot autoru muzikālos darbus raidīšanai ēterā. Savukārt raidorganizāciju darbības specifika un īpatnība ir tāda, ka licences līgumu slēgšana ar pieteicēju ir tikai tiesisks priekšnosacījums to darbībai, bet ne praktisks šķērslis. Pieteicējas pārstāvēto autoru tiesības nav saistītas ar materiālo nesēju, kurā fiksēts autora darbs, un raidorganizācija muzikālos darbus var izmantot arī bez attiecīga līguma slēgšanas.

Biedrībā „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” apvienoto raidorganizāciju ekonomiskā vara un tiesvedības ilgums ļauj tām nostādīt pieteicējas pārstāvētos autorus neizdevīgas izvēles priekšā. Proti, pieteicēja var piekrist biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” pārstāvēto raidorganizāciju diktētajai cenai vai arī tiesāties ar katru raidorganizāciju vairāku gadu garumā, tiesvedības procesa laikā nesaņemot atlīdzību par raidorganizācijas veikto muzikālo darbu izmantošanu. Turklāt saņemtā atlīdzība tiesvedības beigās ir nesamērojama ar attiecīgajā laika posmā nodarītajiem zaudējumiem.

Katra atsevišķa tiesvedība pieteicējas un konkrētas raidorganizācijas starpā atrisina vienīgi pušu strīdu par noteiktu laika posmu un konkretizē zaudējumu summu. Tiesa nevērtē raidorganizāciju saskaņotās darbības kumulatīvo efektu, kas ir aizliegtās vienošanās rezultāta sasniegšana.

[5.4] Tiesa nav vērtējusi lietas materiālos atrodošos pierādījumus par aizliegtās vienošanās esamību, uz kuriem pieteicēja ir norādījusi pieteikumā, kopsakarā ar citiem lietas materiāliem.

Visas biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” biedru darbības (identiskas vēstules, vienota nostāja un viens pārstāvis visās tiesu instancēs) pilnībā atbilst Konkurences likuma 1.panta 11.punktā sniegtajai vienošanās definīcijai, ka vienošanās ir divu vai vairāku tirgus dalībnieku līgums vai saskaņota darbība, kurā tirgus dalībnieki piedalās, kā arī lēmums, ko pieņēmusi reģistrēta vai neregistrēta tirgus dalībnieku apvienība (asociācija, savienība u.tml.) vai tās amatpersona.

Tiesa spriedumā uzsvērusi, ka biedrībā „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” ietilpstošo raidorganizāciju darbības nesatur Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas pazīmes. Pieteicējas ieskatā šādu secinājumu varētu izdarīt tikai gadījumā, ja šīs darbības tiktu veiktas, nesaskaņojot tās savā starpā.

[6] Rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai atbildētāja norāda, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[6.1] Atbildētāja papildus paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai minētajam norāda, ka, pat ja pieņemtu, ka raidorganizācijas ir vienojušās savā starpā par autoratlīdzības nemaksāšanu vai maksāšanu tikai sev izdevīgā apmērā, šāda rīcība nav vērtējama Konkurences likuma

ietvaros. Pat ja raidorganizācijas būtu vienojušās tieši vai netieši pilnībā vai daļēji nepildīt saistības pret pieteicēju, šāda vienošanās neietekmētu to spēju konkurēt, darbojoties neatkarīgi vienai no otras, jo licences neesamība nav praktisks šķērslis tām veikt savu pamata saimniecisko darbību – programmu raidīšanu ēterā.

[6.2] Konkurences likuma mērķis ir tādu darbību pārtraukšana vai nepieļaušana, kuru rezultātā var tikt kropļota, deformēta vai kavēta konkurence. Tiesa spriedumā secināja, ka raidorganizāciju interešu pārstāvība nesatur mērķi vai sekas, kas saistītas ar konkurences kavēšanu, ierobežošanu vai deformēšanu, jo atlīdzības lieluma fiksēšana, pusēm strīdu izskatot tiesā, nav no tām atkarīga.

Tādējādi konkrētās lietas ietvaros Konkurences likums nav atbilstošais tiesiskais līdzeklis situācijas risināšanai. Minēto apstiprina tiesas spriedumā norādītais, ka Autortiesību likums paredz civiltiesisko atbildību par autoru darbu izmantošanu bez autora vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas izsniegtas atļaujas (licences), turklāt atbildība par autortiesību pārkāpumu paredzēta arī Krimināllikuma 148.pantā.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja uz tajos norādītajiem motīviem.

Atbildētājas pārstāvis apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai.

[10] Papildus apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Pretēji pieteicējas viedoklim, apgabaltiesa uzskata, ka atbildētāja Lēmumā un pirmās instances tiesa spriedumā ir pārbaudījušas lietā būtiskos

pierādījumus un ir vērtējušas pieteicējas no tiesību viedokļa nozīmīgos argumentus, tikai izdarījušas pieteicējai pretējus secinājumus.

Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausā argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-280 8.punktu*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atzīt par nepamatotu un noraidīt biedrības „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība” pieteikumu par Konkurences padomes 2007.gada 31.oktobra lēmumu Nr.145 (protokols Nr.61, 4§) un administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(<i>paraksts</i>)	L.Vīnkalna
Tiesneši	(<i>paraksts</i>)	V.Endzelis
	(<i>paraksts</i>)	K.Krastiņa

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese
Rīgā 2009.gada 1.decembrī

L.Vīnkalna